

tigt, saa troer jeg ikke, at mine Bemærkninger faldt saa stærke. Jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, at han maaffee havde mindre rigtigt opfattet, hvad der i 1844 blev yttret af Borgerrepræsentanterne i Kjøbenhavn. Det vil ogsaa findes, efter hvad han selv har bemærket, at det var som noget mere Underordnet, at man gjorde opmærksom paa de høiere Afgiftsforhold for Bryggerne i Kjøbenhavn fremfor for dem, som anlagde Bryggerier udenfor Portene, men det, som især blev fremhævet og lagt Vægt paa af Majoriteten i Forsamlingen, der bestod af 14 Medlemmer, var fornemmelig Consumtionsafgiften, som gjorde det utilraadeligt at give Tilladelse til at anlagde Bryggerier paa Broerne, og Minoriteten, som forøvrigt Intet havde imod, at en saadan Tilladelse gaves, holdt sig alene dertil, at det kun var denne Afgiftsforfælt, som antoges ikke at kunne saasnart høves, der afgav Grunden, hvorfor man maatte sætte sig derimod. Jeg vil isøvrigt endnu kun bemærke, at naar den ærede Ordfører ogsaa har meent, at man kunde ansee det for ønskeligt, at Rigsdagen vilde anbefale, at Bygningsafgiften aldeles bortfaldt, da vilde Mange vistnok Intet have imod, at denne Afgift, som saa mange andre, kunde bortfalde (Munterhed), men jeg tvivler meget paa, at Finansministeren vilde gaae ind paa et saadant Forslag, og desuden turde det vel ogsaa være et Spørgsmaal, om man, naar der blev Spørgsmaal om at convertere den med en Indtægts- og Formueskat, vilde være tilbøielig til en saadan Forandring. Dette var kun en Bemærkning, som jeg, som sagt, i Forbigaaende fandt mig foranlediget til ved den ærede Ordførers Uttring.

Røster: Dengang dette Lovforslag først forelagdes, forekom det mig, at der i § 3 ikke laa Andet, end at man vilde søge at constatere Noget, som skulde være tvivlsomt, nemlig om de Bryggerier, som ere anlagte paa Landet eller vilde blive anlagte paa Landet, havde Lov til at arbejde for Kjøbstadindvaanerne. Det kunde nemlig være tvivlsomt, om de, forsaavidt de kunne sættes i Classe med Haandværkere paa Landet, skulde have det samme Vaand paa sig som disse, at de nemlig ikke maage arbejde for Andre end for Landboerne.

Men saasnart dette Lovudkast kom til Behandling i Uddalget, viste det sig snart, hvad der paa den ene Side kan lægges ind i Paragraphen, og hvad man paa den anden Side kan ønske at faae ud af den. Denne Paragraph gav Anledning til en vidtløftig Discussion i det forrige Møde, og det omhandlede der, hvorvidt der var Anledning til aldeles at nægte Landbryggerne Ret til at sælge deres Producter til Kjøbstæderne, hvorvidt det skulde være Kjøbstadindbyggerne tilladt at købe Øl og selv at indføre det, hvorvidt det skulde være Landbryggerne tilladt at modtage Bestillinger og bringe deres Producter til Consumenterne i Byen, og hvorvidt det skulde være Landboerne tilladt frit at indføre og affatte dem paa hvilken som helst Maade, de vilde, i Kjøbstæderne. Antages Paragraphen, som den staaer, afgjøres Intet af disse Spørgsmaal; thi der staaer kun, at det skal være tilladt fra Bryggerierne paa Landet at indføre og affatte Øl saavel til Kjøbenhavn som til Kjøbstæderne, og det er altsaa slet ikke bestemt deri, hvilken som helst Ret der skulde tillægges Landbryggerierne. Nu har man under den forrige Discussion ikke villet indrømme, at der er en passende Analogie mellem den Ret, der ved en Højesteretsdom er nægtet Rugbrødsbagerne, og den Ret, der forlanges for Landbryggerne, men man har heller ikke opstillet nogen Regel, der kunde være gjældende med Hensyn til dette specielle Omsætningsforhold, eller nogen almindelig Regel, der kunde gjøres gjældende i denne Anledning. Der er vel fremkommen en Uttring om, at man, naar man spurgte om, paa hvad Maade Landmanden skulde kunne affatte Øl til Kjøbstæderne, saa let kunde komme ud af det, naar man sagde: „Kjøbstadboerne ere besøiede til at købe det af Landbryggerne, altsaa maage ogsaa disse være besøiede til at sælge til dem“, men det synes mig, at der i denne Slutning er et meget stort Spring. Fordi jeg er besøiet til at købe en Gjenstand, ere derfor ikke Alle og Enhver besøiede til at kunne sælge mig den. Spørgsmaalet er vel ikke afgjort paa en saadan Maade som Spørgsmaalet om Rugbrødsbagerens Ret; det er ikke bekjendt, at der er nogen Sag angaaende Modstand imod Landbryggerens Ret til at sælge Øl i Kjøb-